

Eskiden Büyüklerimiz İsraf Yapmazlardı

Dr. İhami Pektaş

Eskiden insanlar unu, şekeri, kuru fasulye ve mercimeği, kuru soğan ve patatesi çuvala, yağı teneke ile, peyniri de tulum tulum alıyordu. Şimdi ise peyniri kilo ile, yağı bir kaç litre, şekeri de bir kaç kilo zor alıyor.

Doğru. Eskiden böyleydi...

Çünkü eskiden insanlar israf yapmazlardı. Ailenin geçimi için tüm tasarruf tedbirleri alırlardı.

Eskiden insanlar, yağ, peynir, un, şeker, bakliyat gibi temel gıda maddelerine öncelik verirdi. Adı üstünde temel gıda maddeleri.

En çok önem verilmesi gereken şeyler bunlardı.

Eskiden insanlar, 3 kilo şeker parasına, gidip 1 bardak kahve içmezlerdi.

1 kg et parasına, oturup bir hamburger menü yemezlerdi.

Öğrenciler, evde 3 günlük makarna yiyip, dışarda cafelerde, nargileye, wayt çaklıt mokağa gereksiz paralar vermezlerdi.

Sırf bir kaç fotoğraf çekip sosyal medyada ben sınıf atladım hissi veren, ucube fotoğraflar paylaşmazlardı.

Evlerde led ekran internet bağlantılı televizyonlar yoktu. İnternet de yoktu.

Eskiden insanlar, ihtiyacı kadar elbise, ayakkabı alırdı. Sırf marka diye, sırf birilerine hava atacağım diye, tonla para harcamazlardı.

Eskiden insanlar, 30 bin liralık telefonu ilk alanlardan olmak için, gece yarısından mağaza kuyruğuna girmez, mağaza açılır açılmaz da, yem zamanı gelmiş sığır gibi içeri dalmazlardı.

Eskiden insanlar, çocuklarına en fazla bir kaç adet oyuncak alırlardı. Oyuncaklarla dolu odalar olmazdı.

Eskiden insanlar, yemeklerini dışarda yemezdi. Dışarda kahvaltılık filan hiç yoktu. Kimse 1 aylık kahvaltılık parasına, gidip dışarda kahvaltılık yapmazdı.

Dışardan eve yemek söylemek ayıptı. Kocaman kızlar, yetişkin erkekler eve pizza söylemez, akşama kadar odalarına kapanıp bilgisayar oyunları oynamazlardı.

Herkes çorbasını, reçelini, salçasını, turşusunu vb evinde kendi yapar, daha sağlıklı beslenirdi.

Yetişkinlik çağına gelmiş her kız ve erkek, kendi evini çevirecek şekilde davranırdı.

Erkekler dışarda çalışır para kazanır, kızlar ev işi yapardı.
Sırf aileden uzak, rahat takılmak, uyduruk üniversitelerde okumak için Őehir dışına ıkılmazdı. Okuyorum diyerek, annenin babanın iliği kemiği kurutulmazdı. En azından insanlar, 1000 liraya kablosuz kulaklık almaktansa, 3 uval Şeker alayım diye dışünecek kadar akıllı ve tasarruf sahibiydi.
Eskimeyen çöpe attığı pahalı marka elbiseleri, ayakkabıları giymeye devam edip, ona vereceği 300 lirayı, yağa, peynire verirdi. Yada bir fakire verip onun ihtiyacını giderirlerdi.
Özel arabalarla işe gitmez toplu ulaşım araçları kullanırlardı. İmkan varsa aynı bölgede oturanlar işe sırasıyla bir araba kullanarak giderdi.
Őimdilerde ise herkesin elinde sanki cebindeki paraymış gibi 2 Őer, 3 er, 4 er tüketiciler kartları, lüx daireler, yazlıklar, birden fazla marka lüx otomobiller, herkesin elinde cep telefonları, her odada bilgisayar, her odada telefon, ifter ifter buzdolabı, elektronik eşyalar, lüx mobilyalar vb. israf almış başını gidiyor. Her Őeyi hazır aldığımız için katkı maddeli fabrikasyon ürünlere dınyanın parasını veriyor bir de sağlığımızdan oluyoruz. Alinteriyle kazandığımız paramızla hasta olup hastane hastane dolaşıyor birde onları zengin ediyoruz.
Bireysel olarak, ailece, devletçe, milletçe tekrar tasarruf tedbirlerine dönmemiz, lüzumsuz harcamalar yapmamamız, fırsatılara göz atırmamamız gerekiyor.

Kaynak: <http://www.ilhamipektas.com/>